

หัวข้อวิทยานิพนธ์

อัลลีโลพาทีและการแสดงออกของยีนที่เกี่ยวข้องในการสังเคราะห์สารเฟลโวนอยด์ของถั่วเหลืองสายพันธุ์ต่างๆ

ชื่อนักศึกษา

นางสาวเอื้ออาเรีย รุณเรืองฤทธิ์

รหัสประจำตัว

45065102

สาขาวิชา

พืชสวน

พ.ศ.

2549

อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์

รศ.ดร. วิรัตน์ ภูวัฒน์

อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม

ผศ.ดร. กานกพร สมพรไพลิน

บทคัดย่อ

การทดสอบเปรียบเทียบผลของสารสกัดด้วยน้ำจากส่วนต่างๆ ของถั่วเหลือง คือ ลำต้น ในราก และส่วนผสมรวมทุกส่วน ที่มีต่อการออกและการเจริญเติบโตของต้นกล้าผักกาดหัว โดยใช้ถั่วเหลืองจำนวน 4 สายพันธุ์ ได้แก่ สายพันธุ์มน.35 นครศวรรค์ 1 เชียงใหม่ 4 และ GC10981 และใช้ความเข้มข้นของสารสกัด 4 ระดับคือ 12.50 25.00 50.00 และ 100.00 มิลลิกรัมต่อมิลลิลิตร เปรียบเทียบกับการใช้น้ำกลั่น พบร่วมสารสกัดด้วยน้ำจากส่วนของใบถั่วเหลืองให้ผลในการยับยั้งดีที่สุด ในขณะที่สารสกัดจากลำต้นและรากมีผลน้อยมาก การเพิ่มระดับความเข้มข้นของสารสกัดมีผลให้ศักยภาพในการยับยั้งสูงขึ้น

ผลการทดสอบเปรียบเทียบสารสกัดด้วยน้ำจากใบถั่วเหลืองจำนวน 30 สายพันธุ์ คือ มน.35 นครศวรรค์ 1 จกรพันธุ์ 1 ไช่แมงทอง สุโขทัย 1 สุโขทัย 2 สุโขทัย 3 เชียงใหม่ 1 เชียงใหม่ 2 เชียงใหม่ 3 เชียงใหม่ 4 เชียงใหม่ 60 สด.1 สด.2 สด.4 สด.5 GC2679 GC2796 GC3318 GC4120 GC4637 GC7231 GC9822 GC10848 GC10981 GC10992 GC11101 KUSL20004 PK462 และ #8407 ที่มีต่อการออกและการเจริญเติบโตของพืชทดสอบ 2 ชนิดคือ ผักกาดหัวและผักกาดหัว โดยใช้น้ำกลั่นเป็นวิธีการเปรียบเทียบ ปรากฏว่าสารสกัดที่ให้ผลในการยับยั้งการออกและการเจริญเติบโตของพืชทดสอบมากที่สุด 4 สายพันธุ์คือ เชียงใหม่ 60, สุโขทัย 1 เชียงใหม่ 3 และ สด.4 ส่วนสารสกัดที่ให้ผลในการยับยั้งน้อยที่สุด 4 สายพันธุ์คือ KUSL20004 GC10992 #8407 และ เชียงใหม่ 1

การศึกษาความสัมพันธ์ของปริมาณของสารในกลุ่มเฟลโวนอยด์และผลทางด้านอัลลีโลพาทีของสารสกัดจากใบถั่วเหลือง โดยใช้วิธีการวัดค่าการดูดกลืนแสงที่ความยาวคลื่นที่จำเพาะของสารแต่ละชนิด เปรียบเทียบระหว่างสารสกัดจากใบถั่วเหลืองที่ให้ผลยับยั้งมากที่สุดจำนวน 4 สายพันธุ์และให้ผลยับยั้งน้อยที่สุดจำนวน 4 สายพันธุ์ ปรากฏผลว่าถั่วเหลืองสายพันธุ์ที่ให้ผลยับยั้งมากมีปริมาณสารแคลคตอน อ่อนโกรไซยาโนน และแทนนินมากกว่าถั่วเหลืองสายพันธุ์ที่ให้ผล

174879

ยับยั้งน้ำย่อยย่างเด่นชัด ขณะที่ปริมาณสารบางชนิดในกลุ่มของเพลวิน ไอโซเฟลโนอยด์ เพลวาโนนและเพลวนอล ในถัวเหลืองทั้งสองกลุ่มนี้ไม่แตกต่างกัน

ในการศึกษาการแสดงออกของยีนจากวิตีชีวสังเคราะห์เพลวินอยดซึ่งให้เอนไซม์แคลคูลิน ชีนเตส (CHS) และไดอีโซเฟลโนอล ริดักเตส (DFR) โดยใช้เทคนิค RT-PCR ผลการทดลองแสดงให้ทราบว่าผลทางด้านอัลลีโลพาทีและระดับการลดรหัสของยีน CHS และ DFR จากใบอ่อนของถัวเหลืองทั้ง 2 กลุ่มมีความสัมพันธ์กัน โดยถัวเหลืองพันธุ์เชียงใหม่ 60 มีการแสดงออกของยีนทั้งสองมากที่สุด ส่วนพันธุ์ที่มีการแสดงออกของยีน CHS และ DFR น้อยที่สุดคือพันธุ์ #8407 และ KUSL20004 ตามลำดับ

Thesis Title   Allelopathy and Expression of Flavonoid Biosynthesis Involved
                                   Genes of Various Soybean Cultivars
 Student   Miss Aua-Aree Ronruangrit
 Student ID.   45065102
 Degree   Master of Science
 Programme   Horticulture
 Year   2006
 Thesis Advisor   Assoc. Prof. Dr. Wirat Phuwiwat
 Thesis Co Advisor   Asst. Prof. Dr. Kanokporn Sompornpailin

ABSTRACT

Comparative effect of water extracts from stem, leaf, root and mixed part of 4 soybean cultivars; KU35, NW1, CM4 and GC10981 on the germination and seedling growth of chinese radish (*Raphanus sativus* var. *longipinnatus* L.) were tested. The extract concentrations from each plant part at 12.50, 25.00, 50.00 and 100.00 mg/ml. were used and the distilled water was the control for comparison. It was found that leaf water extract had the greatest inhibitory effect compared to stem and root. The inhibitory effect was increased when the higher concentrations were applied.

Allelopathic effect of leaf water extracts from 30 soybean cultivars; KU35, NW1 JKP1, KMT, SKT1, SKT2, SKT3, CM1, CM2, CM3, CM4, CM60, SJ1, SJ2, SJ4, SJ5 GC2679, GC2796, GC3318, GC4120, GC4637, GC7231, GC9822, GC10848, GC10981 GC10992, GC11101, KUSL20004, PK462 and #8407 on the germination and seedling growth of 2 tested plants; chinese radish and green pak choy (*Brassica campestris* var. *chinensis* L.) were evaluated by using the extract concentrations at 0 (distilled water), 25.00, 50.00 and 100.00 mg/ml. The results indicated that the extracts from cultivars CM60, SKT1, CM3 and SJ4 were the greatest inhibitory effect group whereas those from cultivars KUSL20004, GC10992, #8407 and CM1 were the lowest inhibitory effect group.

The relationships between the flavonoid content and allelopathic activity of the soybean leaf water extracts from the 4 highest inhibitory effect cultivars and the 4 lowest effect cultivars were comparative studied by measuring the absorbance at the specific wavelength for each flavonoid compound. The results showed that the 4 highest

inhibitory cultivars had significantly higher contents of chalcone, aurone, anthocyanin and tannin than those of the 4 lowest inhibitory cultivars. Nevertheless the contents of some flavone, flavanone, isoflavanoid and flavonol compounds from these 2 soybean groups were not significantly different.

The expression of genes from the flavonoid biosynthetic pathway encoding chalcone synthase (*CHS*) and dihydroflavonol 4-reductase (*DFR*) were analyzed using RT-PCR technique. The result showed the correlation between allelopathic activity and the transcription levels of *CHS* and *DFR* genes from the young leaves of these 2 soybean groups. The highest expression of *CHS* and *DFR* were found in CM60 cultivar whereas the cultivars #8407 and KUSL20004 gave the lowest expression of these genes, respectively.